

پیشگفتار

کشور اتریش یکی از کشورهای با اهمیت اروپایی از نظر جغرافیایی سیاسی، اجتماعی و فرهنگی از دیرباز بوده و پس از فروپاشی اتحاد شوروی و بوجود آمدن اتحادیه کشورهای اروپایی با عضویت در آن اهمیت والایی یافته است.

وین بعنوان پایتخت این کشور پس از ژنو یکی از شهرهای مهم بین المللی محسوب میگردد که محل استقرار اکثر دفاتر سازمان های بین المللی از جمله سازمان ملل متحد بنام یو. ان. میباشند.

این کشور بعنّت واقع شدن بر سر چهارراه غرب به شرق و شمال به جنوب اروپا از قرن هیجدهم یکی از قطب های مهاجر پذیر اروپا محسوب میگردد و پایتخت آن وین به دلیل موقعیت سیاسی و اجتماعی در قرون 18 و 19 میلادی بعنوان یک شهر بین المللی با اقلیت های مختلف نژادی شهرت یافته است.

در دوران صفویه بعنوان یک کشور قدرتمند جزو اولین ممالک اروپایی محسوب میگردد که با ایران روابط سیاسی را آغاز نمود. پس از قرن ها این ارتباطات به صور گوناگونی همچون فرهنگی، سیاسی و اقتصادی گسترش ویژه ای یافته است. عدم سوابق استعمار گرایانه این کشور را بصورت دوست کشورهای اسلامی مطرح نموده و در ترویج علوم جدید در بسیاری از ملل من جمله ایران نقش سازنده ای را از قرن 19 به بعد داشته است.

رسمیت یافتن دین مبین اسلام در این کشور و احترام به آزادی های فردی و اجتماعی مسلمانان می توان انگیزه گسترش روابط عمیق تر کشورمان را با این کشور تقویت نماید.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران در حالیکه اکثر کشورهای غربی دارای روابط سرد و یا بعضاً در حالت قطع روابط بودند، این کشور ارتباطات خویش را بسیار دوستانه حفظ نمود. در جریان جنگ تحمیلی ضمن ابراز بیطرفی، یکی از اولین کشورهایی محسوب می گردید که به مداوای مجروحین شیمیایی همت گماشت و سیاستی هماهنگ با جمهوری اسلامی ایران در مقابله با جریان نسل کشی مسلمانان بوسنی بدست صرب ها و در محکومیت این جنایات اقدام نمود. قدیمی ترین

مراکز ایران شناسی در اروپا که منجر به معرفی تمدن کشورمان به جهان گردید در اتریش سابقه چند صد ساله را داراست. همچنین میزبان هزاران نفر از ایرانیان علاقمند زندگی در این کشور است که از سال ها پیش در شهرهای مختلف آن رحل اقامت افکنده اند. مؤسسات آموزش عالی این کشور تا کنون هزاران متخصص مختلف ایرانی را تربیت و به مراکز کار در داخل اعزام داشته است.

اهمیت تأثیرگذاری این کشور در دیگر کشورهای اروپای غربی که با ایران دارای ارتباطات استراتژیک فرهنگی، سیاسی و اقتصادی می باشند، حیاتی و بسیار مهم می باشد لهذا میتوان از طریق روابط با اتریش نسبت به ایجاد ارتباطات بیشتر با اروپا همت گماشت.

شناخت دقیق این کشور که از طریق مطالعه این کتاب میسر می باشد، می تواند خواننده را با زوایای گوناگون اجتماعی و فرهنگی، به طریق تخصصی و همچنین به طرز مفیدی در مورد مسائل فرهنگی آشنا سازد.

ارائه چنین مجموعه ای که با استفاده از جدیدترین آمارها و متنوع ترین منابع به زبان فارسی تهیه شده در نوع خود بی سابقه می باشد. امید است خوانندگان عزیز چنانچه ضمن مطالعه متون، مطالب ارزشمندتر دیگری را در اختیار دارند به این رایزنی ارائه نمایند تا در چاپ های بعدی مورد بهره برداری قرار گیرند.

حسین اسماعیلی ابهریان